

РЕШЕНИЕ

№ 116

гр. Благоевград, 29.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, II НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Владимир Ат. Пензов

при участието на секретаря Мария Г. Исидорова
като разгледа докладваното от Владимир Ат. Пензов Административно наказателно дело № 20231210201573 по описа за 2023 година

Производството е с правно основание чл.58д и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „...“ ЕООД, с ЕИК 203072722, със седалище и адрес на управление ..., представлявано от управителя си ..., подадена чрез адв. Н. Б. от АК - Благоевград против Наказателно постановление № 01-2300272 от 26.07.2023 година на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - Благоевград, с което на дружеството-жалбоподател за административно нарушение на чл.62 ал.3 от Кодекса на труда (КТ) и на основание чл.416 ал.5 във връзка с чл.414 ал.3 от КТ е наложена „имуществена санкция“ в размер на 1500.00 лева.

С жалбата се оспорва издаденото наказателно постановление, като се сочи, че същото е неправилно, незаконосъобразно, постановено при съществени нарушения на процесуалните правила и неизяснена фактическа обстановка. Твърди се, че не е извършено посоченото в акта и наказателното постановление нарушение, тъй като фактическите констатации на контролния орган не отговарят на действителността. Развиват се съображения за допуснати съществени процесуални нарушения по чл.42 ал.4 от ЗАНН и чл.57 ал.1 т.5 и т.6 от ЗАНН, както и такива, че деянието не е извършено виновно, съгласно чл.6 и чл.7 от ЗАНН и случаят съставлява маловажен такъв по

смисъла на чл.28 от ЗАНН.

В съдебно заседание дружеството-жалбоподател не се явява законни представител, представлява са от процесуален представител в лицето на адв. Н. Б., която поддържа жалбата, ангажира доказателства в подкрепа на защитната си теза и моли съдът да отмени обжалваното наказателно постановление, като незаконосъобразно. процесуален представител и не взема становище по същество на спора. Претендира присъждане на сторените разноски по делото, представляващи заплатеното възнаграждение за един адвокат.

Административнонаказващият орган, редовно и своевременно призован, чрез процесуалния си представител - юрисконсулт ..., оспорват жалбата, счита същата за неоснователна, ангажира доказателства в подкрепа на наказателното постановление, като моли същото да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева.

Районна прокуратура Благоевград редовно и своевременно призовани, не ангажират свои представители по делото и становище по жалбата.

Жалбата е подадена в законоустановения срок и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

След анализ на събраните доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

При извършена на 27.04.2023г. от И. Л. Ч. и М. Л. С., двамата съответно инспектор и главни инспектори към в Дирекция „Инспекция по труда“ - Благоевград (Д„ИТ“ – Благоевград), проверка по работни места относно спазване разпоредбите на трудовото законодателство на обект „магазин за закуски“, находящ се в Благоевград, ул.“Тодор Александров,, № 45, стопанисван от „...“ ЕООД, с ЕИК 203072722, със седалище и адрес на управление ..., представлявано от управителя си ... били връчени на дружеството-жалбоподател Призовка изх. № 23037412 от 27.04.2023г. (лист 12 от делото) и Призовка изх. № 23037412а от 27.04.2023г. (лист 11 от делото), двете по чл.45 от АПК, с които същото било поканено да се явил управител или упълномощен от него представител на за извършване на проверка по документи в Д „ИТ“ – Благоевград. На 19.05.2023 г. била извършена документална проверка на дружеството „...“ ЕООД, с ЕИК

203072722, относно спазване разпоредбите на трудовото законодателство, на която се явило упълномощено лице ..., която представила част от изискваната с призовките вътрешно-фирмена документация, включително трудовото досие на При проверка на досието на ..., проверяващите установили, че дружеството-жалбоподател е сключило писмен Трудов договор № 004 от 19.12.2022г. с ... (лист 13-14 от делото) за длъжността „продавач-консултант“, като трудовото й правоотношение е прекратено със Заповед № 001 от 14.02.2023г. на управителя на дружеството (лист 15 от делото), считано от 13.02.2023г., връчена й на дата 14.02.2023г. Тъй като липсвало уведомление по чл.62 ал.3 от КТ за регистриране на процесната заповед, на 19.05.2023г. била извършена служебна справка в регистъра на трудовите договори в ТД на НАП от Информационната система на ИА „ГИТ“ (лист 16 от делото), от която е установено, че „...“ ЕООД, с ЕИК 203072722 е изпратило уведомление по чл.62 ал.3 от КТ за регистриране на Заповед № 001 от 14.02.2023г. на 16.05.2023г., след установения за това 7-дневен срок. Констатираното било прието от проверяващите, като нарушение на дружеството-жалбоподател на изискванията на чл.62, ал.3 от КТ, поради което актосъставителя И. Л. Ч. – инспектор при Дирекция „Инспекция по труда“ – Благоевград, в присъствие на свидетеля по установяване на нарушението М. Л. С. и упълномощеното лице ..., съставил на „...“ ЕООД, с ЕИК 203072722, със седалище и адрес на управление ..., представлявано от управителя си ..., Акт за установяване на административно нарушение № 01-2300272 от 19.05.2023г. (лист 23-24 от делото), в който квалифицирал установеното нарушение по чл.62 ал.3 от Кодекса на труда. Акта след съставянето се предявил и връчил на упълномощеното лице ... срещу подпис с разписка, като същата не отразила възражения и обяснения. Писмени възражение не постъпили и в законоустановения за това срок. Въз основа на този акт, на 26.07.2023 година, Директорът на Дирекция „Инспекция по труда“ - Благоевград, издал атакуваното Наказателно постановление № 01-2300272 от 26.07.2023г. (лист 4 —5 от делото), с което за административно нарушение по чл.62 т.3 от Кодекса на труда, изразяващо се в това, че „...“ ЕООД, с ЕИК 203072722 в качеството му на „работодател“ е извършил нарушение на трудовото законодателство, като към 22.02.2023г. не е изпратил в установеният за това седемдневен срок уведомление до ТД на НАП за регистриране на Заповед за прекратяване на трудово правоотношение № 001 от 15.08.21021г. със

служителката ... и на основание чл.416 ал.5 от КТ във връзка с чл.414 ал.3 от КТ на дружеството-жалбоподател е наложил „имуществена санкция“ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева. НП е връчено на дружеството-жалбоподател чрез „Български пощи“ ЕАД с обратна разписка на 04.10.2023г. (лист 6 от делото), след което в законоустановения срок е подадена разглежданата в настоящото производство жалба с вх. № 23114990 от 18.10.2023г. (лист 2 от делото).

За извършените проверка по работни места на 27.04.2023г. и по документи на 19.05.2023г. е изготвен от проверяващите лица Протокол за извършена проверка № ПР2315779 от 19.05.2023г. (лист 8-10 от делото), връчен на упълномощеното лице ... срещу подпис, в който са описали направените констатации.

Видно от Удостоверение за актуално състояние към 19.05.2023г. на „...“ ЕООД, с ЕИК 203072722 (лист 20-12 от делото) е, че същото е със седалище и адрес на управление ... и е представлявано от управителя си

Представено е нотариално заверено Пълномощно с № 3010 от 14.07.2022г. (лист 19 от делото), заверено от нотариус № 548 на Нотариалната камара, с което ..., в качеството си на управител на „...“ ЕООД, с ЕИК 203072722 е упълномощил ... да представлява дружеството пред административнонаказващия орган – Инспекция по труда, с права включително да съставя документи и справки, подписва документи и справки, получава документи и Актове, включително АУАН и НП.

Представената Заповед № 3-0693 от 15.08.2022г. на Изпълнителния директора на ИА „Главна инспекция по труда“ (лист 7 от делото) удостоверява представителната власт и материалната компетентност на издателя на обжалваното наказателно постановление.

По делото е разпитан актосъставителя И. Л. Ч. и свидетеля при констатиране на нарушението М. Л. С., който потвърждават изложените в акта обстоятелства. Сочат, че е извършена проверка на дружеството-жалбоподател, при която проверили изискани документи, включително и личното трудово досие на ..., като след справка в базата данни на НАП установили процесното нарушение. Свидетелите сочат, че за установеното нарушение съставили АУАН, в присъствието на упълномощено лице ..., на която същият е връчен.

В хода на съдебното производство е допусната и разпитана свидетелката ..., която е присъствала на проверката, като чрез показанията и не се установяват факти, различни от приетите от съда. Тази свидетелка при разпита си заявява, че е пропуснала да пусне уведомление по чл.62 от КТ в срока от седем дни.

Изложената фактическа обстановка, съдът прие за установена въз основа на разпитаните по делото свидетели и от приетите писмени доказателства, които са безпротиворечиви, относно подлежащите на доказване факти и установяват по несъмнен начин възприетата фактическа обстановка, като последователна и логична. Необсъдените писмени доказателства, съдът приема за неотнормими към предмета на доказване по делото, поради което и не ги анализира.

При така направените фактически констатации, районният съд счита, че с обжалваното наказателно постановление правилно и законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на дружеството-жалбоподател за нарушение по чл.62 ал.3 от Кодекса на труда.

Атакуваното НП е издадено в съответствие с императивно установената за това процедура и от компетентен орган (видно от Заповед № 3-0693 от 15.08.2022г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, т.4). Както в акта, така и в НП е отразено, че административнонаказателното производство е започнало със съставяне на акт за установяване на административно нарушение. В АУАН и НП подробно, точно и ясно са посочени всички индивидуализиращи нарушителя елементи, съгласно Търговския закон - име и фирма на търговеца, неговото седалище и адрес на управление и представляващото го физическо лице. Наличието на тези елементи са достатъчни, за да се приемат за спазени строго формалните изисквания на чл.42 ал.1 т.6 от ЗАНН и чл.57 ал.1 т.4 от ЗАНН, като се съобрази, че в казуса се касае за констатирано административно нарушение, осъществено от ЕООД. В конкретния случай АУАН е съставен от И. Л. Ч., на длъжност инспектор при Дирекция „Инспекция по труда“ - Благоевград, който се явява материално компетентна за това и дава пълно описание на нарушението и обстоятелствата, при които същото е извършено. В тази насока са и показанията на свидетеля М. Л. С., която е участвала при извършване на проверките по работни места и по

документи и констатиране на нарушението. Издадения в съответствие с процесуалните норми акт е редовен и като такъв се явява правно основание за издаване на обжалваното НП. Съдът счита, че не са налице формални предпоставки за отмяна на обжалваното наказателно постановление, тъй като при реализирането на административнонаказателната отговорност на „...“ ЕООД, с ЕИК 203072722 не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до опорочаване на производството, спазени са преклузивните и инструктивни срокове по ЗАНН, поради което неоснователни се явяват възраженията на защитата в тази насока.

С оглед установеното по делото от фактическа страна съдът намира за безспорно установено допуснатото от дружеството-жалбоподател на административно нарушение по чл.62 ал.3 от Кодекса на труда. Посочените трудовоправни разпоредби имат императивен характер, като предвиждат, че в седемдневен срок от прекратяване на трудовия договор, работодателят или упълномощено от него лице е длъжен да изпрати уведомление за това до съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите. По делото, от събраните гласни и писмени доказателства безспорно се установи, а и страните не спорят по този факт, че лицето ... е сключила трудов договор с „...“ ЕООД, с ЕИК 203072722, който впоследствие е прекратен със Заповед № 001 от 14.02.2023г. на управителя на дружеството. От друга страна, видно от представената справка от регистъра на трудовите договори е видно, че от дружеството-жалбоподател е подадено уведомление за прекратяване на трудовия договор на 16.05.2023 г. т. е. след изтичане на законоустановения седемдневен срок. Именно последното обстоятелство обуславя извода, че към 22.02.2023г. жалбоподателят като не е изпратил уведомление за прекратения трудовия договор със ..., съгласно Заповед № 001/14.02.2023г. е осъществил чрез бездействие вмененото му нарушение. В тази насока възраженията за неправилно приложение на материалния закон се явяват неоснователни. В казуса безусловно дружеството-жалбоподател, в качеството му на търговец по Търговския закон извършва стопанска дейност и по смисъла на параграф 1 от ДР на КТ има качеството и на „работодател“ по отношение на работещите във въпросният обект – магазин за закуски. По изложените съображения, съдът намира за доказано по безспорен начин, осъществяване от страна на „...“ ЕООД, с ЕИК 203072722 на фактическия състав на разглежданото административно нарушение, което обуславя установяването му от обективна

страна. Този извод на съда не се променя и от представената информация от справка в НАП за регистрирани уведомления, същите не опровергават, по-скоро потвърждават констатираното неизпълнение на задължението по чл.62, ал.3 от КТ от страна на дружеството-жалбоподателя, като от тази информация се установява, че уведомление е подадено на 16.05.2023г., което е близо три месеца след срока, регламентиран от законодателя.

Доколкото в случая се касае за нарушение извършено от ЕООД., чиято отговорност по аргумента на чл.83 от ЗАНН е невиновна, а обективна такава деянието не следва да се изследва от субективна страна.

След като правилно е квалифицирал процесното нарушение, на основание чл.414 ал.3 от КТ, административнонаказващият орган правилно и законосъобразно е определил по вид и размер наложеното на дружеството-жалбоподател наказание „имуществена санкция” в размер на 1500 лева. Съгласно посочения законов текст, работодател, който наруши разпоредбите на чл.61 ал.1, чл.62 ал.1 или ал.3 и чл.63 ал.1 или ал.2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лева, а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лева, за всяко отделно нарушение. Разпоредбата на чл.27 от ЗАНН задължава наказващия орган при индивидуализиране на наказанието за всеки конкретен случай съобразявайки рамките, определени от законодателя да прецени тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства, както и имотното състояние на нарушителя. В конкретния случай не се събраха доказателства нарушението да е повторно, както и дружеството да е санкционирано за други нарушения на КТ, поради което съдът намира, че като е определил наказание в законоустановения минимум наказващия орган е съобразил разпоредбата на чл.27 от ЗАНН, поради което възраженията в обратна насока са неоснователни.

Във връзка с доводите за приложение на чл.28 от ЗАНН, съдът намира същите за неоснователни. Специалният състав на маловажно административно нарушение по чл.415в ал.1 от КТ изключва приложимостта на общата разпоредба на чл.28 от ЗАНН, според която за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

За да е налице маловажност по смисъла на чл.415в ал.1 от КТ, следва да са налице две кумулативно предвидени предпоставки: 1. Нарушението да е отстранено веднага след установяването му по реда на КТ и 2. От него да не са настъпили вредни последици за работника или служителя. Освен това за разлика от маловажните нарушения по чл.28 от ЗАНН, чл.415в ал.1 от КТ не допуска освобождаване от административнонаказателна отговорност, а предвижда налагане на административно наказание - имуществена санкция, но в многократно по-нисък размер. Същевременно в нормата на чл.415в ал.2 от КТ изрично е посочено, че не са маловажни нарушенията на чл.61 ал.1, чл.62 ал.1 и ал.3 и чл.63 ал.1 и ал.2 от КТ, т. е. за тези нарушения, вкл. и процесното такова по чл. 62, ал. 3 от КТ, привилегираният състав на чл.415в ал.1 от КТ въобще не е приложим, дори и да са налице визираните в него условия, т. е. същите не могат да се квалифицират като маловажни нарушения по смисъла на цитираната разпоредба. В този смисъл макар и по делото да има доказателства, че уведомлението е подадено до ТД на НАП на 16.05.2023 и липсват вредни последици, то не може да се приеме, че осъщественото административно нарушение е маловажно, именно поради действието на чл.415в ал.2 от КТ., а с оглед приложимостта на специалната норма по КТ, то е неприложима общата разпоредба на чл. 28 от ЗАНН.

С оглед на гореизложеното, съдът намира, че дружеството-жалбоподател, в качеството на работодател е извършил вмененото му нарушение и правилно е ангажирана отговорността му, а атакуваното наказателно постановление е правилно и законосъобразно, и следва да бъде потвърдено.

При този изход на делото право на разноски възниква за наказващия орган, доколкото е бил представляван от юрисконсулт, който прави искане за присъждане на такова в размер на 150 лева. Разпоредбата на чл.63д ал.4 от ЗАНН предвижда, че в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от ЗПП. Съгласно чл.37, ал.1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. В случая за защита по дела по ЗАНН, чл.27е от Наредбата за заплащане на

правната помощ предвижда възнаграждение от 80 до 150 лева. Производството по делото продължи в три съдебни заседания, с разпит на трима свидетели, като фактическата и правна сложност не е висока, поради което следва да се присъди възнаграждение в среден размер на законоустановения такъв от 100 лева, който размер според съда съответства на действителната фактическа и правна сложност на делото, като над този размер искането следва да бъде оставено без уважение като неоснователно.

Мотивиран от горното, и на основание чл.63 ал.2 т.5 от ЗАНН и чл.63д ал.4 от ЗАНН, Благоевградски районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 01-2300272 от 26.07.2023 година на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - Благоевград, с което на „...“ ЕООД, с ЕИК 203072722, със седалище и адрес на управление ..., представлявано от управителя си ..., за административно нарушение на чл.62 ал.3 от Кодекса на труда и на основание чл.416 ал.5 във връзка с чл.414 ал.3 от Кодекса на труда е наложена „имуществена санкция“ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева.

ОСЪЖДА „...“ ЕООД, с ЕИК 203072722, със седалище и адрес на управление ..., представлявано от управителя си ... да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ - Благоевград сума в размер на 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва от всяка от страните в 14 – дневен срок, считано от съобщаването му пред Благоевградския административен съд.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____